

ศูนย์การเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม สำนักมาตรฐานการพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์
 สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 ดิเก ซี.พี. ทาวเวอร์ 3 เลขที่ 34 อาคาร A ถนนพญาไท
 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม. 10400
 โทร./โทรสาร. 02 202 9036-9 E-Mail : socialwarning@ hotmail.co.th
 ข่าวเตือนภัย ปีที่ 5 ฉบับที่ 2/2557 เดือนตุลาคม

ครั้งแรกในประเทศไทย.....เครื่องมือ.....บ่งชี้ความเสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว....

ครั้งแรกในประเทศไทย !!!!! ที่มีเครื่องมือใช้ชี้วัดความเสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว ... สามารถชี้เหตุการณ์ก่อนที่จะเกิดเหตุความรุนแรงหรือ “ก่อนเกิดเหตุ” ... ทั้งระดับครอบครัว ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด และทั้งประเทศ

ผลการศึกษาโครงการ “โครงการชี้วัดสถานการณ์ทางสังคมเพื่อการเฝ้าระวังและเตือนภัยต่อกลุ่มเป้าหมาย ปี ๒๕๕๓” ปี ๒๕๕๓ สป. พม. ได้ร่วมกับที่ปรึกษา สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้จัดทำเครื่องมือ/แบบสอบถาม (แบบประเมินครอบครัว) เพื่อเก็บข้อมูลตัวบ่งชี้ความเสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัว ¹ ประกอบด้วย ๓ ปัจจัย คือ.....

๑.ปัจจัยส่วนบุคคล มี ๘ ตัวชี้วัด
 คือ ๑) การว่างงานและขาดรายได้ ๒) การมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด ๓) การติดการพนันและมีหนี้สิน ๔) การมีพฤติกรรมนอกใจหรือหวาดระแวงหึงหวง ๕) การผูกขาดการตัดสินใจหรือควบคุมพฤติกรรมผู้อื่น ๖) การไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง ๗) การแยกตัวหรือเก็บตัวของเด็กและเยาวชน และ ๘) การมีปัญหาทางจิตเวช

๒.ปัจจัยด้านครอบครัว มี ๘ ตัวชี้วัด
 คือ ๑) การเป็นครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ๒) การไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด ๓) การมีบุคคลในครอบครัวที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ๔) การมีความขัดแย้งกันของคนในครอบครัว ๕) การทำร้ายร่างกายกัน ๖) การคุกคามหรือข่มขู่จะทำร้าย ๗) การบังคับมีเพศสัมพันธ์หรือมีเพศสัมพันธ์แบบไม่เต็มใจ ๘) การทำร้ายผู้หญิง/ภรรยาขณะตั้งครรภ์ ๙) การทำร้ายตนเองหรือมีภาวะซึมเศร้า

๓.ปัจจัยที่เป็นผลจากการเกิดอุบัติเหตุ
 ความรุนแรงในครอบครัว มี ๕ ตัวชี้วัด คือ ๑) ความขัดแย้งที่เกิดจากการที่มีคนที่เคยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ๒) การขอรับคำปรึกษาจากผู้อื่นหรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องหลังจากที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวและต้องการความช่วยเหลือ ๓) การเข้ารับรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ๔) การแจ้งเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ/พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และ ๕) การขอให้เจ้าหน้าที่เข้าช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์

¹ที่มา : ใช้กรอบแนวคิดจาก “Victorian Government Initiative, Family Violence Reform Coordination Unit. (2010). The Victorian Risk assessment and risk management Framework: Summary of the Evaluation Report of the Statewide Training Program. Office of Women’s Policy Department of Planning and Community Development, published online at www.women.vic.gov.au, June 2010.”